

II. Miklóscár és családja - Sztálin. -(Hoover) Ramzes-Pilátus-rébus-7.

I. Felvonás- II. Miklóscár és családja. (I/1) Bevezető: Színhej: Péter és Éva kis háza. Tavasszal. A két fiatal enyelg: (Együtt:) (v)(9) "Mij idilikus ez a tavaszi hangulat- talántúl gicces egy kissé?" Éva: (Tréfásan:) (b)(14) "Túl szép ahhoz, hogy ne éppen ijenkor ne jelenjenek meg az idegenek - szokás szerint."

Péter: (Tréfásan:) "Jaj ne fessd az órdo'go't a falra mert még talán...." (Ekkor fénnel kísért sistergo' hanghallatszik) ... (17) talán ... már ... is ... megjelent...." Éva (kissé iro'nikusan): "no csak-no csak, ismét meg kell mentenünk a világmindenséget?"

(22) (Ekkor már látni az Alienek kis csoportját)

Péterrászóll: "(b) Jaj ne ij gúnyossan - hiszen valószínu'leg milliókkal járnak elöttünk - kissé többtiszteletet."

Az idegenek: "(b) O' végképp nem zavarnak minket eme szavak - miúgyis a benso' lényeket érzékeljük a szavak mo'go'tt - ati esetekben az abszolút (ti úgy mondanátok) gyermeki ártatlanszóságot. Sajnos mi az ijefajta párbeszédet már nagyon-nagyon régen elhagytuk, elfelejtettük."

Péter: "Gondolom, hogy nem ok nélküli jo'ttetek".

Az Alienek: "Ezúttal a jo'vo'ro'li van szó. A fo'ldlakossága - legkésőbb a fo'ldi 50 év múlva végveszélybe kerülhet."

Péter: "...de hiszen a jo'vo' nem látható előre a fizika -univerzum to'rvénei alapján...?"

Az idegenek: "Igen is meg nem is. de ezt még nem tudjátok megérteni a ti jelenlegi tudati kapacitásotok szintjén."

(Fojtatván:) "Amikor elősszó'r jártatok - úgy mond a múltban - 2000 évet visszatérve, s véletlenül kiszabadítottatok egy - ti úgy nevezitek - homo spiritus angelus kadenc entitást, akkorkiszabadult egy még rejtettebb entitás is."

Sokáig megbűjt, a ti fo'ldi mércékkel mérve, jó 1800 évig, mintegy teljessen elűnt. Majd nem rég - úgy 150 éve aktiváló'dott, valahová elbűjt, majd erő't merített néhány fo'ldi homo sapiensekből, úgy, hogy egy idő' regazdatestként szimbiózisba került velük. Ti úgy mondanátok, hogy megszállta őket a "gonosz lélek".

Mártudjátok to'lu'nk, hogy ahhoz, hogy a tvábbi széthullást, "zuhanást" megállítsa, erő't kell merítenie az alacsonyabbrendű entitásokból, pl. a fo'ldi emberekből. Amazokat lerántván a "méjbe", mintegy "támasztékként" használva őket próbálja a saját zuhanását mérsékelni. Minnél to'bb úgy mond "lelket" ránt maga alá, annál jobbak az eséjei.

Ez az entitás mást forral a tudatában: Ki akarja nyitni a "so'tét" dimenzió't - aamej itt s a világmindenség határán túl van - úgy, hogy a homo spiritus angelus kadenc entitások behatolnának ide sátvennék az uneverzum fo'lo't az uralmukat.

Másbojón nem tudja végre hajtani a tervét, mivel a - mi sem tudjuk pontosan a számot - a jelenlegi sok ezer civilizáció legnagyobb része már homo morális, ill. homo spiritus angelus szinten van - sezeket már nem tudja a tervéhez fo'lhatalni, vagy ellenkező'leg még homo habitus erectusi, vagy épenséggel homo zoo szinten van még egyelő're.

Ugy gondoljuk, hogy 5 földi emberből kell erőt merítenie, - persze valószínűleg meg is kettőződhet, segyszerre két, vagy három embert is felhasználhat gazdatestként, - majd azután egy időre megbújik valahol, lehet, hogy ott, ahol 150 évig is bújkált - megvárva. hogy az elektromagnetikus kommunikáció tok teljes mértékben elterjedjen. Ekkor a telekomun. teljes spektrumát alkalmazza, hogy elinduljon egy "láncreakció" szerű folyamat: Megszerez egy "lelket" a testét szétporlasztván, az megszerez újabb staket, "lelkeket, s ez terjedni fog mint a kőrko'ro's gyu'ru'k. Ezen volt emberi entitások a határzó'nába keru'lnék - ti úghívjátok, hogy "purgatórium". Haelgen lesznek, megnyitják a két "univerzum" ko'zo'tti "átjárót". Sajnos mi már annyira más szinten, "dimenzio'ban vagyunk, hogy nem tudunk annyira lehatolni a földre, s a múltba, hogy pontosabban érzékeljük, hogymikor és hol aktiváló'dott az entitás s hogy hol s kiket "szállt" meg. Mi csak sejtjük az időpontokat shejeket. Nektek kell a segítségü'nnel visszatérni cc. 100-110évet oda, ahol sejtjük a bűvo'hejét. Legvalószínűbb időpont a 19.-20. század forduló, s a legvalószínűbb heja cári udvar II. Miklós cár lakosztályában. sietnünk kell, mivel valószínűleg az entitás már valamikor a 20. sz. elején kiszabadult, ill. aktiváló'dott, s valószínűleg számtalan rosszat, tragédiát okozott a 20. sz. fojamoán. sajnoszt már nem lehet utólag rendbehozni, mivel senki sem avatkozhat bele a világmindenség o'nto'rvényu' - és az értelmeshomo entitások mozgásába - s ezt leginkább a legfelső'bb entitások, a homo spiritus angelusok tudják (beeleértve azt is, akit ti Istennek hívtok) - mivel akkor az egész mindenség primit, de igen bonyolult mechanizmlussá su'jjedne vissza, elvesztené az o'nto'rvényu', fejlo'do' mozgását, s az értelmes entitások elvesztenék a szabad akaratukat.

Csak a jó'vo't nézve lehet csökkenteni a veszéjt, mérsékelni azt, de nem abszolút mechanikus beleavatkozási módzerekkel.

Sajnos a homo spiritus kadenc angelusokkal más a hejzet, o'k abszolúte akarják irányítani a ato'rténéseket, mivel az o' "erko'lséi" entitásuk már széthúlo'ban van. Készen álltok? Sietnünk kell!" Akét fiatal tanácstalanul: "...hát mit tegyünk, hamuszáj...?!" (Eltű'nnék a fényben...) 1. Jelenet. (97) A II. Miklós cár lakosztálya és kertjei - tavaszi délután. (A háttérben látni a két fiatal sziluetjeit.) (106) A cári gyermekek kint játszanak. O'nfledten labdázna. (118) Az egyik nő'vér elsírja magát. A másik oda megy: (v122) "Mi bajod van hugocskám?" (123v) "A kiso'csénk miatt sírok - hisz o'j jó és értelmes lélek és o'j sújos beteg..." (128v) "...ne go'dj..." (129b) édesanyánk ide fog hozni egy nagyon bo'lcsgyo'gyító' embert... egy egyszerű' parasztot, egyszentembert... az majd segít a kiso'csénken..." 2. Jelenet: Bent az egyik nagyobb hejségben. A gyermekek. Bejo'n az apjuk. (139) Hozzárohannak, ato'lelik. II. Miklós cár: (v143) nocsak, nocsak édes gyermekeim... (145b) úgy ato'letetek, hogy szinte megfulladok. (149v) E'n is nagyon imádlak titeket." (151v) "...de mi lesz a kiso'csénkel...? ...annyira szetju'k... meggyo'gyul...?" (153b) Miklós: Anyátok vár egy... hm... úgy mond egyszerű'... de ...állító'lag "szent" (némigúnnyal) embert... aki állító'lag segít...?" (b159) "...bár csak úgy lenne..."

3. Jelenet: (163) A gyermekek bent furkosnak o'nfledten a számtalan fojoso'n és szobán át. Kint ró'l beszu'ró'dik a tavaszító'rt napfény. (v178) Gyerünk bújó'cskát játszani." (v180) "Nagyon jó, - s a rejtett, elhagyatott szárnyakban is játszunk!. A kisló'u: (185b) "...jaj csak ne oda a legso'tétebb szárnyba, ahol van egy furcsa, ijesztó'játék ó'ra, mej akkor kezd zenélni, csengetyű'zni, amikor valaki a ko'zelébe, elé áll, fu'ggetlenu'l atto'l, hogy hány ó'ra van, hány perc..."

4.Jelenet.(atacca)Egy igen elhagyatott, poros, so''tét fojoso'ja a kremlnek. Egyso''tét sarokban egy nagy zenéllo' o'ra.Rajta ku''lo''nféleszínes,furcsa figurák, to''rpék, szo''rnyek. (203)Acári gyermekek o''nfeledten rohannak a fojoso'kon ko''rbe-ko''rbe

Egyreso''tétebb, elhagyatottabb remeken, fojoso'kon át, ahol márrégo'ta nem járt senki. s ahogyan egyre ko''zelebb keru''lnekaz o'rához, a gyermeteg, ártatlan pajkos izgalom kezd át mennivalamiféle fojtott, fu''lledt izgalomba. Az egyik lány megcsúszi rohanásban, s a fo''ldo''n térden állva felkunkorodik aszoknyája- ekkor a másik elkezd a meztelen fenekét masszírozni,s mindketten kéjessen nylogatják a szájuk szélét, miko''zben a hátul lévo'' a másik kezével masszírozza a lábaiko''zo''tti teru''leteket. A cárevics ijedten rájuk szo'll:" ...mit csináltok...?" amazok nem értik az egészet.majd tovább rohannak , de bennu''k az elo''zo'' furcsaizgalom. (megj.:egyszerre látni - atacca - az o'rát és az egyreko''zeledo''szaladgáló gyermekeket , akik hirtelenberohannak s rádo''bbennek, hogy itt van az az o'ra, amiro''lbeszél a cárevics. Hirtelen elkomorúlnak, félignevetgélve, félig megijedve.

"(v203)Hát...ez...az...az...o'ra..."

Kétlány o''nkénytelenu''l, félig ijedten, félig izgalommal telve be-be nyúlkálnak a szoknyájukalá.

(v)"...gyeru''nk...nézzu''k megko''zelebbro''l..." A cárevics - ijedten:~(207v)"...jaj ne ...ne menjetek ko''zel hozzám..." Az egyiklány-pajkos gyerekesen, kamasz mosojjal:(209v)"...én bizonymegnézem ko''zelebbro''l..."

Odaáll elé , egészen ko''zel. Hirtelen játszani kezdcsengettyu''zve, s a fura figurák kezdenek egy tányxáron ko''rbeforogni. Miko''zben a lány ritmusban himbállo'dzik, benyxúlkálva a szoknyája alá. (217b)"... miben furcsa...hiszen dékután 4 o'ra 25 perc van... most nem kéne játszania..." A másik lány: (223v)"...én is ki akarompro'bálni..."

Eléáll- az elo''bbihez hasonló izgalommal - s az o'ra ismétmegszo'llal.

(230v)"...jajez nagyon izgalmas és érdekes..." Anastázia: (232v)"...akkor már hadd pro'báljam én is ki ..." Az o'ra ismétjátszik. Mindnyájan a lányok:(239v) "... hát eznagyon vicces..."

(242v)"...ismétpro'báljuk ki ko''rbe, ko''rbe..." A cárevics:(244b)"... jaj hagyjátok már abba... úgy érzem, hogy ez nagyonveszélyes... valami nagyon nincsen rendben evvel az o'rával..." A lányok:(246b) "...O' ne légy már oj ijedo''s, ezcsak játék s(247v) nagyon vicces..." Acárevics:(248b)"...inkább félelmetes ..."

Ekkormesszebb állnak, de az o'ra ekkor is elkezd játszani.(256)Hirtelen megijednek és elrohannak.

5.Jelenet.(I/2)A cári lakosztáj egyik belso'' szobája. A cárno'' ,Raszputyín. A gyermekek bejo''nnek.

(9v)"Gyertekgyerreim... itt van Raszputyín bácsi... o'' egy bo''lcs,szent ember... segíteni fog a kiso''cséteken..." Raszputyín kedvessen rámosojog a gyermekekre:(25v)"miben kedves gyermekek... Te rajtad fogok segíteni... nagy cár leszbelo''led..."

6.Jelenet:(35)A gyermekek és Raszputyín.Egymásnak sugdosnak a lányok:(b)

"...vegyu''krá, hogy nézze meg az o'rát ko''zelebbro''l..." "...Raszputyín bácsi!... Ott a hátsó harmadik fojoso'egyik sarkában van egy furcsa o'ra,...nézzed már meg..." Raszputyín az o'ra felé megy, a gyermekek titokban,meglesve ko''vetik, egyre ero''so''do'' furcsa izgalommal alábuk ko''zo''tt.

; Raszputyínaz o'rához ér(65) , ko''zelebb megy, az o'ra játszanikezd.(68) (70b)"... nocsak, nocsak... ez nagyonfurcsa...nézzu''k csak meg még még ko''zelebbro''l..."

Agyermekek a sarok mo''ggo''tt,térdelve,- s o''nkénytelenu''laz egyik be- be nyúkál a másik feneké

ko'zé, - csak az egyik lány leleskedik ki.

Acárevics:(72b) "... én nagyon félek..."

"...haojan nyuszi vagy, akkor inkább menj el..."

(74)Acárevics elrohan.

Alányok tovább figyelnek.

Aháttérben lévo'ek:"...no mond már mit látsz...?"

Aleselkedo' lány:"... ez ...nagyon furcsa... magához o'leliaz o'rát... várjatok csak... valami furcsa fekete áramlik ki azo'rábo'l... Jézus Mária... az arca teljesen mlegváltozott... aszeme mintha vérben forogna... a száján borzalmas mosoj...kegyetlenü'l nyalogatja a nyelvével a szájaszélét...ko'rbe...ko'rbe... jaj rohanjunk el..."

Miko'zbenRaszputyín egy borzalmas , primitív dalocskát kezd dúdorászni:"boci-boci tarka, megbaszta a bika, szétfeszítivalagát, bele do'fi falloszát..."

(100)Ekkoraz egyik lány mgcsúszik... meghallja Raszputyín, oda rohan... alányok felállnak s sikongva próbálnak elrohanni.

Raszputyín:(103)"...nocsak...miji szép lányok... mit nem lehetne veletek csinálnom..."

Alányok egy pillanatra megmerevednek s a félelmu'k ellenérevalami elviselhetetlen csiklando's izgalmat éreznek.

Majd-elrohannak.

7.Jelenet:(108)A cári lányok egy szobában. Berohan a cárevics:

"...valamiszo'nyu'séget láttam... meglestem már néhány esteRaszputyínt, amint borzalmas mosojjal az arcán lemegy a konyhahejségekre, ahol a cselédlányok laknak...A lányok féliglevetko'znek...

Raszputyín is... majd a pisurkája o'riásirano's sorba bedugdossa a lányk lába ko'zé..." Alányok:

"...ezt neku'nk is meg kéne nézni...lessu'k mego't..." Nesztelenu'l ko'vetik Raszputyínt, majd amikor az bemegy a konyhába, az u'veg ajto'k mo'gé bújnakleleskedve.

Raszputyín(123)bemegy a lányok vihongva u'dvo'zli, Raszputyín o'rdo'gimosojjal vigyorog, lehúzza a ndrágját, a fallosza o'riási, alányok egyre vihongva levetik fo'nt a blúzukat, felhiúzzák aszoknyájukat, ráu'lnak sorba a konyhaasztalra, némejik fenékkalkifelé. Raszputyín oda megy hozzájuk, s hol az egyikbe dugdossabe, hol másikba, sorba sorba.

Ekkoras lányok észreveszik, hogy anasztázia benyullkál a szoknyájaalá s kéjes mosojjal az arcán, száját nyelvével nyalogatva,ritmikusan masszírozza odalént.

Alányok rászó'lnak:"...mit csinálsz ...Nasztaszja... ezso'nyu'bu'n...!?"

Nasztaszja:"...nemtudom... o'nkéntelenu'l csinállok..."

Ekkormegszó'llal az egyik 14 éves forma lány:"... nekem isszo'nyen viszket odalént..."

Ekkoraz egyik lány megcsúszik, a hangra kirohan Raszputyín:

"...nocsak...szép lányok...csak tán nem leleskedtek... (meglátván a lányokfélreérthetelen kipirult , izgatott arcát) ... tán csak nemkaptatok kedvet az ijesmire...?!"

Alányok elrohannak, az elo'bbi 14 éves forma ko'zbenmasszírozza odalént benyúlván. A to'bbiek rászó'lnak:"...mit csinálsz... ez nagyon nagy vétek... a pokolba jutsz..."

8.Jelenet:(154)A fojoso'n találkoznak véletlenu'l a lányokRaszputyínnal.

Raszputyín:(157v)"...hova, hova szép lányok..."

Alányok félig megszeppenve, félig kipirúlva izgatottan megállnak.

Raszputyínoda megy közzel hozzájuk s elkezd hol az egyik, hol a másikat simogatni, közben ordog, vadállati mosoly az arcán. A lányok nem tudván mit csináljanak, zavartan állanak. Ekkor Raszputyín bedugja az ujját az egyik lány szájába, az önkéntelenül elkezd szopogatni, majd a másik keze ujját a másik lány szájába dugja, majd a harmadikat szájon csokolja, nyelvét méjjen bedugván a lány szájába. Azok teljessen megmerevedve türik mindezt Raszputyín(169v): "...megfogtok hallni kedveskéim, lemeszárolnak titeket mint adisznokokat, (173b) de te szép anasztázia a lelked megmenekül és átköltözik egy német lányba..." A lányok megrémülnek majd hirtelen elrohanak.

9. Jelenet. (I/3) A cár lassan sétáll egyedül a fojósokon - magában mormol:

(v) Ó - borzalom. Ó borzalom! Ó jaj nekem, ó jaj nekem ó borzalom. Annyira szerettem volna, hogy jó cár legyek mindenható számára, boldog és igazságos országot teremtsék. (18) De minden kihull a kezeim közül. Az eszük mindenkié adakozni akartam, (25) de végül ezek taposták agyonegyedűt. (28) Majd a téli palota előtti borzalmas véressortúzó. (32) A sztrájk borzalmas vége, pedig szóltam az összes rendőr alakulatnak, hogy senkinek ne górbu'ljó'na hajszáll sem. (40) S most ez a borzalmas, idióta, förtelmes Raszputyín. (43-afektált énekbeszéd) A llando'an förtelmes vigyorral lesi - hatalmas, undorító nyelvvel a szájja szélén yalogatván - a lányaimat. (46b) És békét akar kötni a németekkel, de akkor azok le fogják győzni a nyugati hatalmakat és ismét ellenu'nk fordulnak, sokkal nagyobb erővel."

Ekkor váratlanul az órához ér. (54) Az játszani kezd. Miklós még közelebb megy:

(b57) "...miez... hisz most nem kéne játszani..."

Ekkor még közelebb megy, (62) s hirtelen borzalmas látomásai kezdődnek:

(63b) "Ó ez borzalom... látom az agyontaposott ezeket, (66) a szűkudvarban lemeszárolt munkásokat, kardélre hányt csecsemőket. (70) a lemeszárolt szent körmenetet... s még szórnýu'bbeket... egy kis bajszos u'lvoltó' emberkét... milliókat elgázosított barakokban halldokolva, majd elégetvén őket..."

Ekkor mintha az órából jó'nnének elő a régmúlt halottak, eltaposottak, a felső emeltől ledobáltak, a szentképek tartogató lesortúzó'tt halottak - s u'ldó'zni kezdik II. Miklóst a fojósán át.

Végül is ő elrohan.

10. Jelenet: (I/4) Egy eldugott hejség, cári magasrangú tisztek és egy angol kém.

Az egyik tiszt: "... mit csináljunk uraim... ez az ó'ru'lt rá akarja venni a cáro'n kersztül az uralkodót a németekkel való béke kötésre. Jó' ez nekü'nk?"

Az angol tiszt: "Nem jó, mert akkor a németek most megletudnának minket győzni s ekkor megerősö'dvéno'no'ket is sikeresen lerohannának."

Az egyik tiszt: "nincs más lehetőség, meg kell ö'lni Raszputyínt".

11. Jelenet: (cc.33) Egyedül Raszputyín az ó'ra közelében: "... meg kell kötni a békét a németekkel, akkor azok simán legyőzik az istentelen nyugati szövetségeseket, ekkor ide is bejö'nek, de mi szövetségre lépü'nk velük s megteremtjük a világhuralmat... már látom is a kis bajszos emberkét aki leszámol a rohad, bu'dó's zsidók diosznájával..." (Ó'rdó'ginevetésben tör ki.)

12. Jelenet. (I/5) Egy hejség az alagsorban. Tisztek és Raszputyín. (17) Mérgezettéttel kínálják.

Raszputyín eszik a tisztek felmennek, lejö'nnék de (41) Raszputyín tántorog, de él. (45) Ekkor tö'bben

belelőnek. Raszputyin ósszesik. Kivonszolják aho'ba, de Raszputyin hirtelen feléled. (57)Ekkor az angol kémközvetlenu' l ko'zelro' l fejbelo' vi.(69) Elvonszoljákés bele dobják (90)a fojo'ba.

Elmennek,de (95)Raszputyin u'vo' lto' zve feléled és ki akr másznia jeges vízbo' l. (115)Ekkor ezt meghallja egy matrozku' lseju' munkás: "Mi van ember...?"

EkkorRaszputyin áto' leli és ósszesik, beleesvén holtan afojo'ba.

Amunkás hirtelen borzalmasan kezd nevetni, ho'rgo', rekedtshangal.

Messzebbro' llátja ezt az egyik lány. (119)Berohann:(b)"...szo' rnyu' séget láttam... Raszputyin ki mászott a fagyottfojo'bo' l, egy ember odarohant, majd Raszputyin holtan beleesett afojo'ba..."

13.Jelenet.(123atacca)A számu' zetésben lévo' cár család a házpincéjében. Velu' k szemben egy csapat tiszt. A vezető' ju' kaz elo' bbi munkás. Az egyik lány megszo' llalsuttogva:(126b)"...mit akarhatnak... ez a tiszt volt az , aki karjaiban meghalltRaszputyin..."

Ekkora atisztek szo' nélku' l elo' húzzák a gépfegyvereiket, s elkezdi lo' ni a cári családot. Némejik még éll, elkezdió' ket u' ldo' zni a pincehejségekben, majd leszurkálljáko' ket.Hirtelen úgy néz ki, hogy Anasztáziábo' l valamifehérség távozna...

(Végeaz elso' felvonásnak.)

Ko' zjáték:(II/1)

Leninszobája, mellette az elo' bbi felvonás utolso' jelenetének munkása, ezúttal magasrangú tisztként.Megszo' llal:

"...Megkell tennie ezt Lenin elvtárs... ugnúgy, ahogyan a tanácsomra eztmegettette Kronstatban..."

Lenin:"nocsak miket beszélsz... hiszen a Kronstadti vérengzést te vezettedle..."

Atiszt:(32b" nagyon hejessen to' rtént... ennek kellettto' rténie... Most is tegye ezt Grúziában... majd én bevonuloks kiirtom a rusnya grúz vezető' ket...Felakaszom o' ket a atéren lámpavasakra, mindenki elrettentésére... mint holmivágott diszno' kat ...(49)(hirtelen látomása lett- látott egypince hejséget, ahol sok embert aksztottak fo' l egy ko' tello' sszeko' tve, úgy, hogy borzalmas mo' don egyik tartván amásikat to' bbo' rás haláltusával rángato' zva egyik a másikután fullad meg)...

II.Felvonás- Sztálin és Hoover.

1.Jelenet:(G)(II/2)

Aszibériai számu' zetésben sokadmagával - elso' nemzedékesbolsevikokkal Dzugasvili.

Tanulmányozza az elméleteket. A másikszobában mulatoznak a társai- mind-mind to' zsgyo' keresértelmiségiek. De népviseletben, garmoskávalduhajkodnak.(22)Juraj kiszo' l nekik:

"Jo' jjo' nvalaki , azt hiszem , hogy már értem...! Le is írtam a fejtegetést, levezetést."

Az egyik társa bejo' n, olvassa:

"Sajnosez még nem jo' , azt hiszem nem igazán érted még, fojtsd, ha jo' komuínista , marxista akrsz lenni."

Dzugasviliegyedu' l marad s morfondírozik magában:(41b)

"...ezekmind lenéznek engemet, habár nem mutatják s kedvesek...pedig azthiszem, hogy vagyok annyira okos , mont o' k... csak azért ismegmutatom nekik... hiszen értem... o' k szerintem eltúlozzák...még ko' nyveket is írhatnék az egészro' l, tovább fejlsztvénaz elméleteket..."

2.Jelenet:(H)(II/3)cc. 1924- Az elso' titkári iroda. Sztálin egyedu' l:

(17b)"most, hogy már a nagy Lenin sajnos nem él már.....nagy rang ez azelso' titkári poszt, vagy sem...? ...bizonyára nagy lehet... seziert én is komoj elméleti s gyakorlati vezető' vagyok,

...vagyleszek...?!?"

(43b)Ekkornagy zu' rzavar hallatszik a fojosó'ro'l: Sztálin kirohan:

"...miaz...mi to'rtént...?"

Látni,hogy egy merénylo' rohangál o'ssze vissza lo'vo'ldo'zve.

Sokankiabállnak:" ...ez egy fehér merénylo' ...egy tisztetlelo'tt ko'zu'lu'nk..."

Ekkorralelo'vik a merénylo't. A sebesu'lt tisztet behozzákSztálin irodájába s lefektetik a kanapéra.

Sztálin ekkorfelismeri:

"...hiszeno' az , aki vezette a Grúziai s a Kronstadti akció'kat... Leninbarátja volt..."

(61)Odamegy a tiszhez, pro'bál segíteni rajta, ekkor a tiszt meghall, sSztálin furcsa elégedett mosojjal az arcán nyugtázza:

"...meghaltszegény...eltávozhattok..."

Sztálinegyedu'l magában morfondírozik:(66v)

(93v)"...bizonyáraén vagyok a kiválasztott, akinek meg kell valo'sítania(101v-~)Lenin nagy álmát, eszméjét...(108v) hiába nevtettekrajtam mindnyájan éveken át... én jobban értem az elméletet,mint ti... be is bizonyítom... ko'nyveket fogok írni...nyilvánvalo'an én fogom az egész nemzetet bevezetni aszocializmusba és a kommunizmusba... so'tt az egész világot...Lenin lesz az eszmei vezető'm... mindég reá fogok hivatkozni...(135-innentó'l kezdve=énekb)ha nem talállok az o't igazolo'dokumentumokat, akkor bizonyára elvesztek s akkor az o'szellemébenfogok gyártani valo'szinu'leg valaha volt, de azo'ta elveszettokumentumokat , írásokat...minden engemet, illetve rajtamkeresztu'l o't fog igazolni... ez fo minden tettemetigazolni..."

3.Jelenet:(i)(II/4)Sztálin és egy amerikai diplomata.Sztálin:

"Tartanikell az ellenségeinkel is a kapcsolatokat... u'dvo'zo'lje afo'no'két... ki is az?"

Adiplomata: " ...á kezdó' diplomata... igéretes titkosu'gyno'k... Hoovernek hívják..."

Sztálinero'teljessen megfogja a diúplomata kezét:(41b)

"U'dvo'zo'ljea fo'no'két"

"A'tadom...o' mij ero'teljes a kézfogása... mintha újult ero're kaptamvolna ato'le... mintha ero't adott volna át nekem..."

4.Jelenet:(atacca48éb)A 30-as évek eleje. Sztálin egyedu'l.

"...nemakar beindúlni a kommunizmus útja... legalább is nem úgy ahogy azelméletben meg van írva... ahogyan én megírtam a ko'nyveimben...pedig már nincsenek sem értelmiségi ellenzékiek... semtrockisták... ki hát az ellenség... bizonyára a rohadó'nnálló'parasztok... mindég is útáltam o'ket... o'nzo', primitív,cso'kevényes, maradi emberek azok... majd ide hívom Gorkijt...o' mindég is útálta a parasztokat... o' majd megírja akiálltványokat... ki kell so'po'rni ezt a bagázst... azelmélet nem engedi meg a létu'ket... mindég az elmélet ahejes... ahoz kell igazítani a valo'ságot..."

5.Jelenet:(94b)(ataccaA 30-as évek végefelé. Ismét Sztálin egyedu'l:

"...mindenki akadáj, így nem fog az elméletem érvényesu'lni...pedig ez a nagy Lenin akarata, elmélete, álma... a régi bolsevikgárda mára már elavúlt... mindég is lenéztek, kinevettek...pedig én vagyok az igazi Lenin ko'veto'... az én elméletemaz igazi... mindennek, s mindenkinek ehez kell igazodnia...o'kbizonyára ezt tudják s o'sszeesku'vest szo'nekellenem...meghiúsítván a nagy kommunizmus építését... ezértnekem kell ero'ssebbnek lennem... megelo'zván o'ket slecsapván o'reájuk."

5.Jelenet.(J-0)(II/5)Washington D.C. Hoover - az FBI főnökének -irodája.Hoover és két alárendeltje.A 40-es évekeleje Hoover: "Panaszkodnak a legfőbb nagyvállalatok vezetői, főleg a nehéz és fegyveripari főnökök,hogy óriásit veszíthet a hazánk, amennyiben nem lépünk be aháborúba. De erre semmi remény sincsen... a kongresszus soha sem fogja megszavazni.... hacsak valami sokk nem érné amerikát... Hátha ez kell nekünk , majd teszünk róla... vedd föl akapcsolatot a japán kettős úgynökökkel..."Egyedül marad: " ...én fogom megmenteni amerikát... mivelcsak én képviselem csak igazából a hazám érdekeit... ha kella az egész világ az én terveim szerint fog működni...ha csakez kell nekik csinállok ojtévéket nekik, mejben az egészamerikai és japán hadvezetés droton rángatottbábjátékosokként fog játszani..."

6.Jelenet:(K-0)(II/6)Sztálinirodája. Sztálin és Molotov. Sztálin:

"nosztán jól vezesd a tárgyalásokat Ríbertroppal"

MegragadjaMolotov kezét. Molotov:

"Óhmij erőt adott nékem Sztálin elvtárs..."(23)

Sztálin:"igen és add át eme erőt Ríbertropp úrnak is...(felrohog).. talán ő is, ők is az elvtársainklesznek ezután..." Egyedül marad:

"...smajd a rusnya lengyeleket felosztjuk... de az értelmiségi vezetősek bizonyára ósszeeskuvést akar kreálnia kommunizmus ellen... ezért majd megelözzük őket...elsoőrjüket a föld színéről... ő nagy Lenin nevében... s az ígéretes tokéletes kommunistatársadalom nevében..."

7.Jelenet(L)(II/7)- az 50-es évek eleje.Sztálin egyedül:

(7éb)"...hovajutottam... térdig érő vérben gázolok... senkiben sem bízhatom... bárki potenciális ósszeeskuvo ellenségem lehet... mindenkit irtsak ki?...s ráadásul a kommunizmuslehetősege egyre inkább a nem létező távolijóvo semmijébe vész...?!?...már a családom is az ellenségem...mindenki ellenség...mindenkit likvidálni kell?!?..."

8.Jelenet.(m)(II/8)Hoover irodája. Hoover:

"... semmiféle képpen nem szabad megengednünk, hogy az ellenségképeünk enyhüljön... hogy a szovjet birodalomjambor, engedékeny képet kapjon... " Az egyik munkatárs: "de hiszen most, ha Magyarországnak sikerül a semleges alaponépülő szocializmus, akkor már a kongresszus nem fogja megszavazni az úrprogram fejlesztését... a nagy gyárainkdolgozói, az egész amerikai nép elesik a haszontól... ez pedig nem amerikai érdek..."

Hoover:" Valóban ígény van... kell valamit tennünk, amire az egész világ felfigyel... ami elfordítja a nyugat szimpátiáját Magyarországra... s ami felbószíti a szovjeteket o jannyira, hogy erőteljessen beavatkoznak..."

A munkatárs: " ...de akkor még inkább melléjük áll a demokratikus, civilizált világ..."

Hoover:...ez ellen is teszünk valamit... a legjobb taktika az elterelés... Hozzuk a világ figyelmébe a Szezi kérdést...o jannyaira, hogy kirobbanthatunk egy "operett háborút"...ez majd eltereli a világ figyelmét..." A munkatárs:"de az Ensz...?"

Hoover:...lesz majd némi céco... majd "bebizonyítjuk", hogy a jelentések hamisak... s végül elégetjük a "dokumentumokat"... ha ezután is lesznek hangok, teszünk róla, hogy az illető ne hallassa többé a hangját..."

9.Jelenet:(atacca46b)Hoover irodája. A 60-as évek vége felé.Hoover:"...most hogy nem rég rendet teremtettünk az egyik engedetlen ökökkel..."

...mármegint baj van az ellenségképpel... to'bb keleti ország...ku'lo'no'ssen az egyik... kezd humanizáló'dni,demokratizáló'dni... s a szovjetekmindezt félig-meddigko'zo'mbo'sen szemlélik... ha aez a hejzet marad, ismétléállítja a kongresszus az ujjabb stratégiai fegyverkezési ésu'rkutatási pénzek fojamatos biztosítását..."

Amunkatárs: "...muszáj lesz a ketto's u'gyno'keinketaktivizálni ez irányban... gyo'zék meg a szovjet vezetést,hogy ez a végu'ket fogja jelenteni, anarchiát,úgymond"ellenforradalmat"...

10.Jelenet(Atacca61b):Hoovera speciállis titkos ko'rházban:(46)

Amunkatárs kezét fogdossa:

(61v)"...hiddel, hogy haldoklom... (67b)valamit megvaló'sítottam abbo'l, amitelterveztem... (69v)a titkos világirányítást... de a teljesamerikai érdeket szolgállo' viláгурalom még hátra van...(b59)ezt neked kell megvaló'sítanod..."

Ero'ssenmegfogja a kezét.

Amunkatárs - felkiálltva:

"...O'h- mij ero't adott át... én fogom a munkáját fojtatni..."

11.Jelenet.(II/9)(N) Egy titkos iroda. a 80-as évek. Az elo'bbimunkatárs. Mellette 98 más ember. A volt munkatárs:

"Azért hívtam be o'no'ket... mivel o'no'k a legjobb'u'gyno'ko' a jelenlegi világban... mégpedig alegku'lo'no'zo'bb szférákbo'l....Mivel számtalan ojkényes u'gy van, amit egy ország, vállalat, intézmény sem tudmegoldani, de amej u'gyek megoldása amerika alapveto' érdeke- illetve a megoldatlanságuk amerika érdekeit veszéjezteti...megalakítom o'no'kkel egyu'tt azt a titkos társaságot...mej ezen kényes u'gyeket fogja megoldani...Kidolgoztam egygeniállis speciállis konspiratív stratégiát... ami az egyu'ttesés az egyedi munká viszonyát fogja szabájozni... néhány szupperágens csoport lesz lazán maguk alá rendelve... ku'lo'n-ku'lo'n, úgy se egymásro'l, sem az u'gyro'l nemfognak tudni szinte semmit... csak annyit amennyiben az o' részletfeladatukat érinti.

12.Jelenet:(atacca65)Az ezred fordulo' tájékán. A kilencek titkos találkaheje.

Avezeto': "Uraim... igen nagy feladat áll elo'ttu'nk.Amerika és egyben az egész civilizált világ... nemzetko'ziu'zleti élet érdeke, hogy az iji so'tét rendszerek , mintAfganisztán, Irák, Irán bevontassanak a civilizáltvilágkeringésébe..." A to'bbiek: "...mit ajánluram...?"

Avezeto' munkatárs: "...nos már a régi ro'maiak isismerték azt a geniállis mó'dszert, hogy ha le akarod rohanni apotenciállis ellenségedet erko'lcisileg megalapozott okkal...intézd el, hogy elo'sszo'r o'o' támadjon meg téged...amivel o'riási felháborodást kellett a lakosságod ko'reben...már a nagy elo'do'm Hoover is alkalmazta ezt a stratégiát..."

13.Jelenet:(atacca93)Ismét egy másik titkos találka hej. Az elo'bbi 9u'gyno'k. A vezeto': "... nos uraim... mintláthatáttok az néember kezd igen veszéjjessé vállalni... szinte afo'ld minden típusú rétege és korosztája tisztelti sko'veti... kezd alapveto' érdekeket veszéjeztetni... s nincskai leállítsa, mivel nem tartozik sehová... mindenkin kívu'l,mindenki fo'lo'tt áll... ugyanakkor bárkit, bármijen u'gyetintegrállhat... I'gy hát mi vagyunk kénytelenek kezelni ezt azu'gyet..." 14. Jelenet. A 2010-es dekád végefélé. Azelo'bbi társaság-egy ujjabb titkos hejen.A két fiatalsziluetjei a háttérben: "...de hiszen ez már a jo'vo'...hogyan keru'ltu'nk ide... bele...?")

Avezeto': "... nos uraim jelenleg a legnagyobb stratégiaifeldat, hogy az úgynevezett " allternatív" energiák neterjedhessenek el általános , széles ko'rben...ez teljessenfelborítaná az egész

nemzetgazdasságunkat..."

Ato'bbiek:"...de hiszen egyre inkább fogytán vannak akészletek... s csak iszonyú áremelésekkel lehet fentartani ajelenlegi hejzetet... amit egyre kevésbé lesznek képesek ko'vetniaz egyre bo'vu'lo' szégénységi, leszakado' rétegek..." A vezető:"... éppen ez a cél... aziszomyú áremelkedés...egy sszu'kebb réteg fogja tudni ko'vetni... a szélesebb,amúgy is mihaszna rusnya réteg csak tu'njo'n el a fo'ldszínéro'l (hirtelen látomásossan látta a híres Nu'mbergi30-as évek elejei náci kongresszus képe)"(II/10=error)

Zárokép: (o)(II/11)A két fiatal ismét otthon. Tavasz.Ott vannak azalienek is.

Akét fiatal: " ...tudjuk már, hogy hol van a "kurafi"...jelenleg egy Leaza nevu' titkos, szinte nem létezo' u'gyno'kben úgymond "szimbiotizáll".

Deszinte lehetetlenség megtalálni , hogy éppenséggel holtarto'z kodik, mivel midnyájjan to'kéletessen konspirálnak..."

Azidegenek: "...majd mi ezt elintézzu'k...de hoztak valamijenreá jellemzo' tárgyat...?"

Akét fiatal: "... igen itt van ez a toll..."

Azidegenek." ...ez nagyon jo' lesz... ez már elegendó' lesz..."

Egyelo'reismét be kell zárni a bizonyos "készu'lékbe"... tiúgynveznétek, hogy "purgato'rium" - s ha késo'bb avilágmindenségi leho'sségek odáig fejlo'dnek- ismét homospiritus angelus lesz belo'le - "visszaemelkedik -évszázmillio', évmilliárd évek múlva - az ido' nemszámít..."

Azidegenek eltu'nnnek.

(73)Végreegyedu'l a két fiatal. E'lvezik a csodállatos tájjat , ido't,évszakot,

(81v)"...végreegyedu'l... végre itthon veled..."de beborítja a tudatukataz a sok szo'rnyu' emlék és baljo's so'tétség, amitátélltek.

(2010.IV.25.-26.)